

یک عضو حقوقدان وارد میدان شد؛

اذعان کدخدایی به لزوم تحول در شورای نگهبان

چهارشنبه ۵ مرداد ۱۴۰۱_ ۲۷ ذی الحجه ۱۴۴۳_ ۲۷ جولای ۲۰۲۲

شهر

روزنامه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

ادعای یک نماینده اتفاقات مربوط به حجاب:

کلیپ‌های پر خورد گشت ارشاد ساختگی است

سال ششم _ شماره ۱۹۸۵ _ ۸ صفحه _ قیمت ۲۰۰۰ تومان

همدلی از آلودگی هوا پایتخت گزارش می‌دهد

تهران در صدر شهرهای آلوده دنیا

فریاد دادخواهی بازنشستگان در صحن علنی مجلس

غرب در پی روشن کردن دوربین‌های آژانس

۸ شهر ستان و ۳۵ روستا در سیستان گرفتار سیلاب

ارزیابی «همدلی» از سیاست‌های دولت در زمینه رشد تولید و رونق بازار سرمایه

کاهش تورم به بهای شکستن کمر تولید؟

ارزیابی فعالان تاریخ و فرهنگ از حضور ضرغامی در وزارت میراث فرهنگی؛

نمایشی، بی‌ربط و جنجالی

به بهانه اجرای سالار عقیلبی در همایش دیپلماسی اقتصادی

تهی کردن وطن از معنا

سرمقاله

مخاطرات پیدا و پنهان حاشیه‌نشینی

رضا صادقیان کارشناس سیاسی

یکی از مشکلاتی که امروزه و در مقایسه با دهه‌های گذشته گریبان‌گیر شهرهای کشور شده، ظهور و رشد پدیده حاشیه‌نشینی در شهرهاست. در همین صفحه

یادداشتها

چرا مداخله ایران در بحران اوکراین جایز نیست؟

صلاح‌الدین هرسنی کارشناس مسائل بین‌الملل

انتخابات ریاست فدراسیون فوتبال سیاسی یا ورزشی؟

مهدی دهقان‌نیری فعال مدنی

پایان خواب قاصد یک درد دیگر است

فیض شریفی منتقد و پژوهشگر ادبیات

چند و چون هنر نویسندگی

جهانگیر ایزدینا فعال اجتماعی

سرمقاله

مخاطرات پیدا و پنهان حاشیه‌نشینی

چهارم: حاشیه‌نشینیان شهری، به عبارتی در شهرها زیست می‌کنند، اما شهر را از خود نمی‌دانند. با نظم و ترتیب شهر بیگانه هستند. آمار بالای نزاع‌های خیابانی در مناطق حاشیه‌نشین دلیل این مدعاست. ساکنان این مناطق بر اساس تجربه آموخته‌اند برای گرفتن حششان و به کرسی نشاندن حرفشان راهی ندارند مگر وارد شدن به یک نزاع خشونت‌ناز. بر اساس گزارش و اخبار منتشر شده، اکثر سارقان تابلوهای راهنمایی و رانندگی، در پیچه‌های منپول، ترده‌ها، وسایل دستشویی‌های عمومی، روشنایی معابر و... از مناطق حاشیه‌نشین هستند. هنگامی که فردی تعلق خاطر به شهر نداشته باشد و خود را همچون بیگانه‌ای در جامعه ناآشنا تصور کند، سرعت و نابودی کشاندن تجهیزات رفاهی که در منطقه زندگی‌اش نیست، قضیه‌ای بسیار طبیعی به نظر می‌رسد.

پنجم: حاشیه‌نشینی معلول سیاست‌های نادرست دولت است. نقش دولت در پدید آمدن حاشیه‌نشینی غیرقابل کتمان است، اما ساکنان این محله‌ها به وجود آورنده معضلاتی می‌شوند که برای بروز رفت از آن باز هم نیازمند حضور دولت هستیم. به عبارتی دولت به دلیل اجرا کردن برنامه‌های اشتباه و دامن زدن به جو توسعه نامتوازن معضل و دشواره بزرگی به نام حاشیه‌نشینی را در بافتار شهرها شکل می‌دهد، حال همان دولت باید برای بروز رفت از بحران جدید و با انجام برنامه‌ریزی و صرف بودجه‌های قابل توجه این پدیده ناموزون و جدا افتاده از نظم شهر را به ساختار شهری مبتدل کند. ششم: بزرگ شدن نقشه و مناطق شهرها دقیقاً با آمیخته کردن مناطق حاشیه‌نشین در دل شهرها رخ می‌دهد. در اینجا نیز دولت نقش بی‌دلیلی بر عهده دارد. قرار گرفتن برخی از مناطق سلباً حاشیه‌نشین در شهرهایی مانند مشهد، اصفهان، اهواز و تهران با تکیه به این دیدگاه انجام شده است. تجربه افزوده شدن این محله‌ها به ساختار شهری حکایت از آن دارد که با گذشت زمان باز هم شاهد کم‌توجهی مدیران شهری به این مناطق هستیم. این‌گونه مناطق از نگاه مدیران شهری همیشه هزینه‌ساز و نه درآمزا بوده‌اند. واقعیت آنکه به دلیل کم‌بازده بودن سسود ساخت‌وساز در این‌گونه مناطق، امکان جذب سرمایه‌گذار برای احیای بافت فرسوده و ساخت مجتمع‌های مسکونی امکان‌پذیر نمی‌شود؛ بنابراین مدیران شهری تمایل چندانی برای تعریف پروژه‌های رفاهی و گسترش خدمات شهری به این محله‌ها ندارند. ساکنان این منطقه‌ها بخشی از شهر هستند و نیستند، آنان بر اساس تقسیمات جدید شهری در داخل شهر جای گرفته‌اند، ولی همچون گذشته با معضلات حاشیه‌نشینی دست‌وپنجه نرم می‌کنند.

نکته پایانی: امروزه به نظر می‌رسد حاشیه‌نشینی از یک معضل اجتماعی و شهری به چالش فراگیر در شهرهای بزرگ کشور تغییر یافته است. دیگر امکان ناپدید شدن این پدیده نیست، از سویی دیگر و بر اساس کارنامه دولت‌ها و مدیران شهری طی دهه‌های سابق توانایی هم برای حل این بحران اجتماعی با توجه به ظرفیت علمی و اجرایی دولت‌ها، شهرداری‌ها و شوهرهای شهر به چشم نمی‌خورد. شاید وقت آن رسیده که دولت‌ها وقت بودجه‌ای قابل توجه و تا زمان حل‌شدگی کامل حاشیه‌نشین‌ها در دل شهرها به این مهم اختصاص دهند. در غیر این صورت چندان عجیب نخواهد بود در هنگامه بروز بحران جمعیت حاشیه‌نشین بدون آینده با پیوند خوردن به نارضایتی‌های اجتماعی موج تخریبی فراگیر را در شهرها شکل بدهند.

چرا مداخله ایران در بحران اوکراین جایز نیست؟

صلاح‌الدین هرسنی: از فردای سفر پوتین به تهران و دیدار با مقامات تراز اول جمهوری اسلامی ایران، زمزمه‌هایی هر چند غیررسمی و در لافاه، بابت مداخله و ورود ایران در بحران اوکراین شنیده می‌شود. در این ارتباط، تحلیل‌ها و تفسیرهایی از سوسی برخی جراید دست راستی انعکاس و منتشر شده است و به نظر می‌رسد که سمت‌وسوی این تحلیل‌ها و تفسیرها نه انعکاس یک موضع رسمی و اعلامی، بلکه تلاشی بر آن است که مسئله ورود ایران در جنگ اوکراین به تدریج مشروعیت یابد و تئوریزه شود. از منظر نشانه‌شناسی، به نظر می‌رسد که بیشتر این تفسیر و جهت‌گیری‌های معنادار، متأثر از اظهارات قوی و محکم مقام معظم رهبری در دیدار با ولادیمیر پوتین در سفر اخیر او به تهران است. رهبری اقدام ولادیمیر پوتین با همان (عملیات ویژه روسیه) در اوکراین را ابتکار عملی جهت مهار ناتو و حوزه گسترش آن به شرق خوانده و همین اظهارات موجب تقویت این گمانه یعنی ورود و مداخله محتمل ایران به جنگ اوکراین در آینده شده است. این وضعیت به معنای آن است که مواضع ایران در قبال بحران اوکراین از بی‌طرفی منطقی، به مداخله در چالش و پر مخاطره به تدریج در حال تغییر است. بر این اساس و آن‌گونه که مقام رهبری اظهار و عنوان کرده است، جنگ باناتو و اساساً تمایلات ناتوستیزی و مقابله با راهبردهای ابتدایی غرب در شرایط جدید نظم جهانی، تصمیمی منطقی و لازم و بر اساس حق دفاع مشروع اجتناب‌ناپذیر است. علت تمایلات ناتوستیزی اردوگاه شرق نیز کاملاً مشخص است و آن چیزی جز تحرکات ناتو و گسترش آن به حوزه‌های پیرامونی نیست و واقعیت آن است که از فردای شروع جنگ در اوکراین با همان (عملیات ویژه نظامی) پوتین جهت نئونازیسم زدایی در محیط‌های پیرامونی، ائتلاف‌های جدید جهانی همچون دوران جنگ سرد، در حال شکل‌گیری است. در این نظم جدید جهانی یک‌طرف روسیه و چین قرار دارند که تلاش آن‌ها این است که قدرت غرب و ناتو را به پیشوايي ایالات‌متحده آمریکا به چالش بگیرند و هم‌وزنی و اشنگتن را دستخوش افول کنند و به سلطه آن در یک جهان معطوف به آنارشیسم، پایان دهند. البته حلقه اردوگاه شرق فقط به اتحاد و ائتلاف مسکو و پکن نیست، در واقع چه مسکو و چه پکن تحت تئوری (ثبات هژمونیک) تلاش دارند که برخی از قدرت‌های منطقه‌ای نظیر ایران و ترکیه و حتی برخی از کشورهای حوزه خلیج‌فارس و کشورهای شمال آفریقا را زیر چتر حمایت خود گیرند و در واقع دلیل اصلی تعقیب راهبردی آنها به شرق از سوی ایران، همین پیوستن، حمایت و مستظهر بودن به نظم ثبات هژمونیک تحت پیشوایی مسکو و پکن است. در این میان، افق انتظارات و نگاه‌های تهران بیشتر متوجه مسکو است و تهران تلاش دارد که مسکو را بیشتر از پکن در به چالش گرفتن غرب به‌ویژه در خنثی و بی‌اثری تحرکات ناتو در حوزه‌های پیرامونی همراهی کند و در مقابل، مقامات کرملین به‌ویژه ولادیمیر پوتین نیز تحت تأثیر ناسیونالیسم روسی و تجدید‌رؤیای ترازپس‌تلاش می‌کند که در ائتلاف‌های منطقه‌ای به‌ویژه در هندسه ژئوپلیتیک غرب آسیا و در مناقشات فرامنطقه‌ای مانند احیای بحران ایران را

ادامه در صفحه ۵

انتخابات ریاست فدراسیون فوتبال؛ سیاسی یا ورزشی؟

مهدی دهقان‌نیری: شهریورماه مجمع انتخاباتی فوتبال برگزار خواهد شد تا بیست و هفتمین رئیس فدراسیون فوتبال مشخص شود. اسامی نامزد‌های کرسی ریاست فدراسیون فوتبال را که نگاه می‌کنیم به چهره‌هایی برمی‌خوریم که نزد مردم، جامعه فوتبالی نه تنها از محبوبیت بالا و چهره جذاب و کارزماتیک برای فوتبال ایران برخوردار نیستند، بلکه دارای شائبه‌های سیاسی و غیر فوتبالی نیز هستند. مهدی تاج، ریاست پیشین فدراسیون فوتبال متهم اول یکی از بزرگ‌ترین پرونده‌های بدهی فوتبالی تحت عنوان پرونده «مارک و بلموتس» است که پس‌از آن به بهانه ناراحتی قلبی از فدراسیون فوتبال کناره‌گیری کرده (و اکنون اما نامزد همان پستی شده که به خاطر بیماری از آن کناره گرفته بود) به‌گونه‌ای که تأیید صلاحیت او که در همان فدراسیون فوتبال توسط کمیته بدوی این فدراسیون صورت می‌گیرد، موجب اعتراض برخی نمایندگان مجلس هم شده است. نامزد بعدی امیررضا واعظ‌آشتیانی مدیرعامل سابق باشگاه استقلال تهران، سیاستمدار اصولگرا، عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی و یکی از حامیان محمود احمدی‌نژاد در انتخابات سال ۸۸ است. او اخیراً در نامه‌ای اعتراضی به ریاست کمیته بدوی منی بر اظهارنظر زود هنگام در رسانه ملی درباره تأیید صلاحیت نامزد، انتخابات فدراسیون را زیر سؤال برده است. عزیز الله محمدی؛ نایب‌رئیس سابق فدراسیون فوتبال و همچنین رئیس سابق سازمان لیگ یکی دیگر از نظمیانی است که به‌مانند سردار آجرلو، سردار رویانین و... در فوتبال مسئولیت‌های مختلفی را بر عهده داشته است. او بازنشسته سپاه پاسداران است و در دوران مسئولیت خود در فدراسیون فوتبال منشور اخلاقی را تدوین و وارد فوتبال ایران کرد که موجب سروصدای زیادی شد. محمد آخوندی، عضو کنونی شورای شهر تهران، صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول روزنامه وطن امروز یکی دیگر از نامزد‌های اصولگرای انتخابات فدراسیون است. او یکی از مدیران جوانی است که در شورای ائتلاف انقلاب اسلامی توانست در لیست اصول‌گرایان به شورای اسلامی شهر تهران راه پیدا کند؛ چهره‌ای که نسبت به رقبا خود به‌مانند حبیب کاشانی در بین اهالی فوتبال موجه‌تر ارزیابی شده و در این فضا دوستان بسیاری دارد. او البته در صورت تأیید صلاحیت رقابت سختی را با دیگر کاندیداها دارد. این انتخابات از این جهت حساس و متفاوت است که در آستانه جام جهانی بوده و رئیس خوشبخت آن می‌تواند با مبلغ هنگفتی که فیفا برای جام جهانی به فدراسیون فوتبال پرداخت می‌کند، خودی نشان دهد. این وضعیت آن‌قدر وسوسه‌کننده است که کسی چون مهدی تاج، با شرایط نامناسب جسمانی و همچنین در موقعیت متهم در برخی سازوکارهای مالی گذشته فدراسیون را وادار به نامزدی در این انتخابات می‌کند. از آن طرف این وضعیت نتوانسته است که افراد خوش‌نامی چون محمد داد‌کان، صفای فراهانی که سابقه درخشانی را در کرسی ریاست فدراسیون فوتبال داشته‌اند، یا چهره‌های بزرگ فوتبال به‌مانند علی دایی، علی کریمی، مهدی مهدوی کیا را به نامزدی در انتخابات یا حتی اظهارنظر و فعالیتی در این زمینه راضی کند. محمد داد‌کان شرایط را نامزدی در انتخابات فوتبال مهیا نمی‌داند و معتقد است که مسئولان به دنبال انتخاب افراد دیگری هستند. او معتقد است که وضعیت فعلی در عرصه ورزش و فوتبال و این انتخابات حاصل فرآیندی کاملاً سیاسی است و فردی بر کرسی اول فوتبال ایران خواهد نشست که هم‌مفکر و همراه با کسانی باشد که در حال حاضر مسئولیت ورزش را در کشور عهده‌دار هستند. در میان این افراد کسانی هستند که سابقه مدیریت موفق در فوتبال را نداشته‌اند و برخی نیز که سابقه سوءمدیریت دارند؛ با این حساب وضعیت ریاست فدراسیون فوتبال آینده مشخص است و به‌مانند برخی دیگر از انتصاب‌های کنونی در یک سال گذشته، کسی را دلگرم نمی‌کند. البته از سر ناچاری به امیدواری، امید آن می‌رود که تزریق سرمایه به نه تحفی فدراسیون و نظارت رسانه‌ها و افکار عمومی بر عملکرد مدیران آینده و به‌ویژه عملکرد خوب تیم جام جهانی قطر، وضعیت کنونی فوتبال کشور تکانی بخورد و امیدها را پررنگ‌تر کند.

یادداشت

انتخابات ریاست فدراسیون فوتبال؛ سیاسی یا ورزشی؟

مهدی دهقان‌نیری: شهریورماه مجمع انتخاباتی فوتبال برگزار خواهد شد تا بیست و هفتمین رئیس فدراسیون فوتبال مشخص شود. اسامی نامزد‌های کرسی ریاست فدراسیون فوتبال را که نگاه می‌کنیم به چهره‌هایی برمی‌خوریم که نزد مردم، جامعه فوتبالی نه تنها از محبوبیت بالا و چهره جذاب و کارزماتیک برای فوتبال ایران برخوردار نیستند، بلکه دارای شائبه‌های سیاسی و غیر فوتبالی نیز هستند. مهدی تاج، ریاست پیشین فدراسیون فوتبال متهم اول یکی از بزرگ‌ترین پرونده‌های بدهی فوتبالی تحت عنوان پرونده «مارک و بلموتس» است که پس‌از آن به بهانه ناراحتی قلبی از فدراسیون فوتبال کناره‌گیری کرده (و اکنون اما نامزد همان پستی شده که به خاطر بیماری از آن کناره گرفته بود) به‌گونه‌ای که تأیید صلاحیت او که در همان فدراسیون فوتبال توسط کمیته بدوی این فدراسیون صورت می‌گیرد، موجب اعتراض برخی نمایندگان مجلس هم شده است. نامزد بعدی امیررضا واعظ‌آشتیانی مدیرعامل سابق باشگاه استقلال تهران، سیاستمدار اصولگرا، عضو شورای مرکزی حزب مؤتلفه اسلامی و یکی از حامیان محمود احمدی‌نژاد در انتخابات سال ۸۸ است. او اخیراً در نامه‌ای اعتراضی به ریاست کمیته بدوی منی بر اظهارنظر زود هنگام در رسانه ملی درباره تأیید صلاحیت نامزد، انتخابات فدراسیون را زیر سؤال برده است. عزیز الله محمدی؛ نایب‌رئیس سابق فدراسیون فوتبال و همچنین رئیس سابق سازمان لیگ یکی دیگر از نظمیانی است که به‌مانند سردار آجرلو، سردار رویانین و... در فوتبال مسئولیت‌های مختلفی را بر عهده داشته است. او بازنشسته سپاه پاسداران است و در دوران مسئولیت خود در فدراسیون فوتبال منشور اخلاقی را تدوین و وارد فوتبال ایران کرد که موجب سروصدای زیادی شد. محمد آخوندی، عضو کنونی شورای شهر تهران، صاحب‌امتیاز و مدیرمسئول روزنامه وطن امروز یکی دیگر از نامزد‌های اصولگرای انتخابات فدراسیون است. او یکی از مدیران جوانی است که در شورای ائتلاف انقلاب اسلامی توانست در لیست اصول‌گرایان به شورای اسلامی شهر تهران راه پیدا کند؛ چهره‌ای که نسبت به رقبا خود به‌مانند حبیب کاشانی در بین اهالی فوتبال موجه‌تر ارزیابی شده و در این فضا دوستان بسیاری دارد. او البته در صورت تأیید صلاحیت رقابت سختی را با دیگر کاندیداها دارد. این انتخابات از این جهت حساس و متفاوت است که در آستانه جام جهانی بوده و رئیس خوشبخت آن می‌تواند با مبلغ هنگفتی که فیفا برای جام جهانی به فدراسیون فوتبال پرداخت می‌کند، خودی نشان دهد. این وضعیت آن‌قدر وسوسه‌کننده است که کسی چون مهدی تاج، با شرایط نامناسب جسمانی و همچنین در موقعیت متهم در برخی سازوکارهای مالی گذشته فدراسیون را وادار به نامزدی در این انتخابات می‌کند. از آن طرف این وضعیت نتوانسته است که افراد خوش‌نامی چون محمد داد‌کان، صفای فراهانی که سابقه درخشانی را در کرسی ریاست فدراسیون فوتبال داشته‌اند، یا چهره‌های بزرگ فوتبال به‌مانند علی دایی، علی کریمی، مهدی مهدوی کیا را به نامزدی در انتخابات یا حتی اظهارنظر و فعالیتی در این زمینه راضی کند. محمد داد‌کان شرایط را نامزدی در انتخابات فوتبال مهیا نمی‌داند و معتقد است که مسئولان به دنبال انتخاب افراد دیگری هستند. او معتقد است که وضعیت فعلی در عرصه ورزش و فوتبال و این انتخابات حاصل فرآیندی کاملاً سیاسی است و فردی بر کرسی اول فوتبال ایران خواهد نشست که هم‌مفکر و همراه با کسانی باشد که در حال حاضر مسئولیت ورزش را در کشور عهده‌دار هستند. در میان این افراد کسانی هستند که سابقه مدیریت موفق در فوتبال را نداشته‌اند و برخی نیز که سابقه سوءمدیریت دارند؛ با این حساب وضعیت ریاست فدراسیون فوتبال آینده مشخص است و به‌مانند برخی دیگر از انتصاب‌های کنونی در یک سال گذشته، کسی را دلگرم نمی‌کند. البته از سر ناچاری به امیدواری، امید آن می‌رود که تزریق سرمایه به نه تحفی فدراسیون و نظارت رسانه‌ها و افکار عمومی بر عملکرد مدیران آینده و به‌ویژه عملکرد خوب تیم جام جهانی قطر، وضعیت کنونی فوتبال کشور تکانی بخورد و امیدها را پررنگ‌تر کند.

یادداشت

چرا مداخله ایران در بحران اوکراین جایز نیست؟

صلاح‌الدین هرسنی: از فردای سفر پوتین به تهران و دیدار با مقامات تراز اول جمهوری اسلامی ایران، زمزمه‌هایی هر چند غیررسمی و در لافاه، بابت مداخله و ورود ایران در بحران اوکراین شنیده می‌شود. در این ارتباط، تحلیل‌ها و تفسیرهایی از سوسی برخی جراید دست راستی انعکاس و منتشر شده است و به نظر می‌رسد که سمت‌وسوی این تحلیل‌ها و تفسیرها نه انعکاس یک موضع رسمی و اعلامی، بلکه تلاشی بر آن است که مسئله ورود ایران در جنگ اوکراین به تدریج مشروعیت یابد و تئوریزه شود. از منظر نشانه‌شناسی، به نظر می‌رسد که بیشتر این تفسیر و جهت‌گیری‌های معنادار، متأثر از اظهارات قوی و محکم مقام معظم رهبری در دیدار با ولادیمیر پوتین در سفر اخیر او به تهران است. رهبری اقدام ولادیمیر پوتین با همان (عملیات ویژه روسیه) در اوکراین را ابتکار عملی جهت مهار ناتو و حوزه گسترش آن به شرق خوانده و همین اظهارات موجب تقویت این گمانه یعنی ورود و مداخله محتمل ایران به جنگ اوکراین در آینده شده است. این وضعیت به معنای آن است که مواضع ایران در قبال بحران اوکراین از بی‌طرفی منطقی، به مداخله در چالش و پر مخاطره به تدریج در حال تغییر است. بر این اساس و آن‌گونه که مقام رهبری اظهار و عنوان کرده است، جنگ باناتو و اساساً تمایلات ناتوستیزی و مقابله با راهبردهای ابتدایی غرب در شرایط جدید نظم جهانی، تصمیمی منطقی و لازم و بر اساس حق دفاع مشروع اجتناب‌ناپذیر است. علت تمایلات ناتوستیزی اردوگاه شرق نیز کاملاً مشخص است و آن چیزی جز تحرکات ناتو و گسترش آن به حوزه‌های پیرامونی نیست و واقعیت آن است که از فردای شروع جنگ در اوکراین با همان (عملیات ویژه نظامی) پوتین جهت نئونازیسم زدایی در محیط‌های پیرامونی، ائتلاف‌های جدید جهانی همچون دوران جنگ سرد، در حال شکل‌گیری است. در این نظم جدید جهانی یک‌طرف روسیه و چین قرار دارند که تلاش آن‌ها این است که قدرت غرب و ناتو را به پیشوايي ایالات‌متحده آمریکا به چالش بگیرند و هم‌وزنی و اشنگتن را دستخوش افول کنند و به سلطه آن در یک جهان معطوف به آنارشیسم، پایان دهند. البته حلقه اردوگاه شرق فقط به اتحاد و ائتلاف مسکو و پکن نیست، در واقع چه مسکو و چه پکن تحت تئوری (ثبات هژمونیک) تلاش دارند که برخی از قدرت‌های منطقه‌ای نظیر ایران و ترکیه و حتی برخی از کشورهای حوزه خلیج‌فارس و کشورهای شمال آفریقا را زیر چتر حمایت خود گیرند و در واقع دلیل اصلی تعقیب راهبردی آنها به شرق از سوی ایران، همین پیوستن، حمایت و مستظهر بودن به نظم ثبات هژمونیک تحت پیشوایی مسکو و پکن است. در این میان، افق انتظارات و نگاه‌های تهران بیشتر متوجه مسکو است و تهران تلاش دارد که مسکو را بیشتر از پکن در به چالش گرفتن غرب به‌ویژه در خنثی و بی‌اثری تحرکات ناتو در حوزه‌های پیرامونی همراهی کند و در مقابل، مقامات کرملین به‌ویژه ولادیمیر پوتین نیز تحت تأثیر ناسیونالیسم روسی و تجدید‌رؤیای ترازپس‌تلاش می‌کند که در ائتلاف‌های منطقه‌ای به‌ویژه در هندسه ژئوپلیتیک غرب آسیا و در مناقشات فرامنطقه‌ای مانند احیای بحران ایران را

ادامه در صفحه ۵